

— дължимият ДДС и лихвите върху него са внесени в бюджета

2. Допуска ли чл. 242 и чл. 273 от Директива 2006/112 ⁽¹⁾ държавите членки да санкционират с имуществена санкция, равна на размера на ненавременно внесения ДДС, данъчнозадължено лице, за което се твърди, че не е изпълнило навреме задължението си да отрази счетоводно обстоятелства, имащи значение за начисляване на ДДС, ако впоследствие е отстранен пропусъкът и е внесен дължимият данък в пълен размер и съответните лихви?
3. Има ли значение обстоятелството, че държавният бюджет не е ошетен, тъй като впоследствие лицето е отразило анулирането на фактурата и е внесло целия данък и съответните лихви?
4. Санкционирането с пълния размер на данъка, който вече е внесен, ведно с лихвите, противоречи ли на принципа на пропорционалност?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално българско издание: глава 9, том 3, стр. 7)

Преюдициално запитване, отправено от Conseil d'État (Франция) на 29 май 2012 г. — Association Vent De Colère ! Fédération nationale, Alain Bruguier, Jean-Pierre Le Gorgeu, Marie-Christine Piot, Eric Errec, Didier Wirth, Daniel Steinbach, Sabine Servan-Schreiber, Philippe Rusch, Pierre Recher, Jean-Louis Moret, Didier Jocteur Monrozier/Ministre de l'écologie, du développement durable, des transports et du logement, Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

(Дело C-262/12)

(2012/C 243/14)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Association Vent De Colère ! Fédération nationale, Alain Bruguier, Jean-Pierre Le Gorgeu, Marie-Christine Piot, Eric Errec, Didier Wirth, Daniel Steinbach, Sabine Servan-Schreiber, Philippe Rusch, Pierre Recher, Jean-Louis Moret, Didier Jocteur Monrozier

Ответници: Ministre de l'écologie, du développement durable, des transports et du logement, Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

Преюдициален въпрос

Промяната на начина на финансиране на пълното компенсиране на свърхразходите, наложени на Electricité de France и на национализираните дистрибутори, посочени в член 23 от loi n 46-628 du 8 avril 1946 sur la nationalisation de l'électricité et du gaz [Закон № 46-628 от 8 април 1946 г. относно национализацията в сектора на електроенергията и газа], като резултат от задължението за изкупуване на електроенергията, произведена от съоръженията, използващи механичната вятърна енергия, на цена, по-висока от пазарната цена на тази електроенергия, определена в loi n° 2003-8 du 3 janvier 2003 [Закон № 2003-8 от 3 януари 2003 г.], трябва ли да се счита за намеса на държавата или чрез ресурси на държавата по смисъла и за прилагането на разпоредбите на член 87 от Договора за създаване на Европейската общност?

Преюдициално запитване, отправено от Cour d'appel de Mons (Белгия) на 1 юни 2012 г. — Petroma Transports SA, Martens Energie SA, Martens Immo SA, Martens SA, Fabian Martens, Geoffroy Martens, Thibault Martens/État belge

(Дело C-271/12)

(2012/C 243/15)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Mons

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Petroma Transports SA, Martens Energie SA, Martens Immo SA, Martens SA, Fabian Martens, Geoffroy Martens, Thibault Martens

Ответници: État belge

Преюдициални въпроси

1. Има ли право държава членка да откаже приспадането от данъчнозадължени лица, които са получатели на услуги и притежават фактури, които са непълни, но са допълнени с представянето на информация, целяща да докаже наличието, естеството и стойността на фактурираните сделки (договори, възстановяване на цифрови данни въз основа на декларации пред Office national de la sécurité sociale, информация относно функционирането на замесената група...)?
2. Държава членка, която отказва приспадането от данъчнозадължени лица, получатели на услуги, въз основа на неточност на фактурите, не трябва ли да констатира, че тогава фактурите биха били прекалено неточни и за да позволят данъкът върху добавената стойност (ДДС) да стане изискуем? Следователно, не е ли длъжна държавата членка да предостави на дружествата — доставчици на така оспорените услуги, възстановяването на ДДС, който ѝ е бил платен, за да гарантира принципа на неутралитет на ДДС?